

Ammu enne seda, kui su nimi öeldud sai,
vesi kandis esimest südamelööki.

Sinu ema üsas,
Sa hõljusid selles.

Enne kui sa kunagi puudutasid maad,
sind hoidis vesi.

Ja meie inimesed on seda alati teadnud.

Anishinaabide hulgas ei ole vesi ressurss.

See on sugulane.

Selle nimi on Nibi.

Sellega räägitakse.

Sellele lauldakse.

Seda kantakse tseremoonial.

Seda kaitsevad naised, sest naised kannavad elu samamoodi nagu vesi — vaikselt,
võimsalt, luba küsimata.

Vesi on esimene ravim.

Jõed olid meie kiirteed enne asfalti.
Järved olid meie peeglid enne klaasi.
Vihm oli meie õnnistus enne torujuhtmeid.

Me ei “oma” vett.
Me kuulusime sellele.

Ja ometi täna —
Vesi on pudelis.
Müüdud.
Mürgitatud.
Ümbersuunatud.
Neetud.
Kuivaks imetud.

Elame ajal, mil korporatsioonid saavad kasu millestki, mis kukub vabalt taevast alla.
Lase sel nüüd endasse süüvida.

Seesama asi, mis hoiab su rakke elus...
sellel on hinnasilt.

Aga siin on see, mille nad unustasid:
Vesi mäletab.

Ta mäletab oma kallastel lauldud laule.
See mäletab emade pisaraid.
See mäletab sellesse valatud verd.
See mäletab tema kõrval murtud lubadusi.

Ja see mäletab, kes teda kaitseb.

Sellepärast, kui naised kogunevad kaldajoonele vaskämbritega —
Vesi vastab.

Sellepärast, kui me palvetame temale —
Vesi muutub.

Teadus jõuab alles nüüd järele sellele, mida meie esivanemad kunagi ei kahelnud:
Kavatsus loeb.
Vibratsioon on oluline.
Austus loeb.

Kui sa ei austa vett —
sa ei austa omaenda keha.
Sest sa oled enamasti vesi.
Sinu veri on jõgi.
Sinu pisarad on iidsete merede sool.
Su südamelöögid on tõusuvesi.

Kui vesi on haige —
inimesed on haiged.

Kui vesi on paranenud —
Inimesed hakkavad mäletama, kes nad on.

See ei ole aktivism.
See on ellujäämine.

See ei ole poliitiline.
See on vaimne.

Kui tahad teada, miks me buldooserite ees seisame,
miks me lukustame käed torujuhtmete külge,
miks me riskime järvede ja jõgede eest arreteerimisega —

Sellepärast, et kaitseme oma vanimat sugulast.

Ja ühel päeval,
kui ajalugu vaatab tagasi sellele ajastule,
see ei küsi, kellel oli kõige rohkem raha.

Ta küsib:

Kes vett kaitses?

Sest impeeriumid varisevad kokku.
Valitsused hääbuvad.
Korporatsioonid lähevad laiali.

Aga vesi?
Vesi on vanem kui kõik.
Ja see elab neist kauem.

Küsimus on:

Kas meie teeme seda?

Pealkiri lisatud – Eluvee lainetele (hoiame vett, hoiame allikaid, vesi on püha)
Vesi noorendab, vesi tervendab, vesi on kogu elu alus. Tõlge allolevast tekstist.

Tänutundes ja valguses,
[HingeTee](#)